

Paragrafarjem

(Po Prešernu)

Kdor poznajo jo, vsak drugači moj vzgojo sodi;
enimu prestar sim, drugim prevec po modri.
Ta jezi se: »Kaj Kvintilijana ne posnema?«
Drugi pravi: »Uči po Rousseau-jevi metodi!«
Tretji spet me prasa: »Al ti znan je Pestalozzi?«
Uni terdi, de k uspeham le Komensky vodi.
Odličnjaki poreko, de sim še vse predober;
al lenham zdel se bom hudoben kakor zlodji.
Jest pa samo paragrafam želel sim dopasti,
prašal nisim, al koristi deci to al škodi.

152

Bruc

(Po Prešernu)

Bruc, ki vihar na tla ga vinski trešne,
ko blede mesec žarke svoje seje,
se še pod mizo sem ter tje zasmeje,
naenkrat ne zgubi zavesti prešne.
Al vunder zanjga ni pomoči rešne:
ko spet znebi se mačkove odeje,
denarcov malo al nič več ne šteje,
leži tam rop urhljivosti požrešne.
na noge zleze reva le s težavo,
obraz blede mu, roka mu trepeče
in krepko čuti svojo prazno glavo,
pozabiti jo, spet v kerčmo se zavleče.
ko še enkrat napolni se z močavo
prerojen bo, ko šolšino izmeče.

153